

Jeg forstår ikke sammenhængen i det, og jeg håber, at fru Anita Knakkegaard vil tænke lidt mere over, hvad det egentlig er, man kaster sig ud i her, og ændre Dansk Folkepartis opfattelse af, at vi skal til at bruge en masse samfundsressourcer, både på reklamer og på via reklamerne at få befolkningen til at føle behov for nogle sundhedsydelse og nogle behandlinger og nogle undersøgelser, der ikke er behov for i dag.

Fru Anita Knakkegaard sagde, at man har jo behov for at vide, hvad der er af muligheder, og at man skal have tid hos sin læge, osv. Men lægerne får jo ikke mere tid, fordi der bliver mulighed for at reklamere, og i stedet for snakke med sin læge og få reel information kan man få en stak reklamebrochurer i hånden og se, hvad der ser flottest ud, og hvem har de flotteste billeder på væggene, eller hvad man nu ellers vil gå efter. Det har ikke meget med reel information at gøre.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Fru Anita Knakkegaard sagde i sit seneste svar heroppefra, at man må jo gå ud fra, at patienten rådfører sig med sin læge. Men bortset fra fru Knakkegaards egen læge har læger travlt, sagde fru Knakkegaard så lidt senere, og så spørger jeg: Hvilke konsekvenser får det, hvis det er de praktiserende læger, som nu skal være dem, der skal rådgive patienterne, som ser alle disse udmærkede reklamer?

De har travlt i forvejen, og nu skal de ikke kun rådgive patienterne, når patienterne faktisk er syge og møder op hos deres praktiserende læge, men også fordi patienterne får en idé eller et fornyet håb ved at læse om alternative behandlinger osv. Vi har i forvejen mangel på praktiserende læger, og udsigterne til, at vi kan dække landet med dem, er temmelig sorte lige for øjeblikket, når vi ser nogle år frem.

Hvad er Dansk Folkepartis politik på det område? Og hvem er det, der taber i det spil? Det er de dårligst stillede og dem, som er dårligst udrustet til at håndtere et sådant væld af lødige eller underlødige reklamer.

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Til fru Marianne Jelved vil jeg sige: Hvorfor skal det være underlødige reklamer? Der står, at der må ikke anvendes urigtige, vildledende eller urimelig mangelfulde angivelser i disse annoncer. Det er Sundhedsstyrelsen, annoncerne sorte-

rer under, og Forbrugerombudsmanden er også på banen, så jeg er ikke bange for det. Det kan være, der kommer nogle, det er rigtigt, men vi har altså nogle steder, hvor vi kan sende sagen hen.

Med hensyn til at rådføre sig med sin praktiserende læge kunne det jo også tænkes, at der er mange, der går op til lægen og siger, at der er et eller andet galt med dem, men de kan bare ikke finde ud af, hvad det er. Mange gange giver man sig tid, men man kan stadig væk ikke finde ud af, hvad det er, og lige pludselig ser man en eller anden behandlingsform, som måske kan hjælpe – det kender jeg personlig i hvert fald til – og så går man til lægen. Men man havde måske sparet den tid, hvis man selv kunne have sat sig ind i og kigget på den information, man modtog.

Til fru Line Barfod med hensyn til at skaffe penge til hofteoperationer og sådan noget: Der er ingen tvivl om, at vi nok skal få skaffet penge til de hofteoperationer, der er nødvendige, og jeg er ikke bange for, at der vil blive reklameret for meget. Jeg synes også, amterne mange gange måske kunne sige, at der er de og de muligheder, eller at de står med noget ekstracapacitet, og at nogle steder kan tilbyde nogle ting hurtigere end andre. Det synes jeg er en god ting.

Til fru Sophie Hæstorp Andersen med hensyn til – i gåseøjne – at blive lokket af sundhedspersoner til at blive behandlet. Jeg ved godt nok ikke, hvad fru Hæstorp Andersen mente, men vi går selvfølgelig ind for Patientklagenævnet. Jeg tror, det var fru Line Barfod, der snakkede om det, men vi går da fortsat ind for Patientklagenævnet.

Hvad nu, hvis man ikke kan gå til Patientklagenævnet? Jamen så har man jo civile retslige domstole og mange andre ting, og mange af sundhedsorganisationerne har da også steder, hvor man kan klage. Det er da ikke sådan, at der ikke er klagemuligheder, Ombudsmanden kan man da altid klage til. Man kan eventuelt også klage til Patientklagenævnet eller Patientforsikringen, hvis der er sket noget.

Kl. 18.40

Men jeg er ikke så bange for, at der skal ske noget, for vi har jo hele tiden haft muligheden, der har hele tiden været masser af muligheder for alternativ behandling, og man har også kunnet læse om det. Jeg er ikke så bange, og jeg er slet ikke bange for, at det offentlige også skal have lov til det, men jeg tror, det måske er begrænset, hvad de vil bruge på det. Men jeg sy-